

© Karen Opastellen

TENTOONSTELLING SALON VAN NIEUWE LEDEN

Zoals elk jaar opent het KCB het nieuwe tentoonstellingsjaar met de *Salon van Nieuwe Leden*.

Elf kunstenaars die in het afgelopen jaar lid zijn geworden presenteren hun werk in onze expositieruimte op de eerste verdieping van Kranenburgh.

De deelnemende kunstenaars aan de *Salon van Nieuwe Leden* 2018 zijn:

Bram Bus (beelden, installaties) | **Fenanda Eleveld** (schilder, graficus) | **Gertjan Evenhuis** (beeldhouwer) | **Marina van der Kooi** (beeldhouwer) | **Jeronimus van der Leeden** (beeldhouwer, vormgever) | **Liesbet Tol** (schilder) | **Marli Turion** (schilder, tekenaar) | **Joséphine Verbist** (schilder) | **Frieda Verbree** (fotograaf) | **Anneke de Witte** (beeldhouwer) | **Bastiaan Zuid** (schilder).

De tentoonstelling loopt t/m 11 maart. Opening en aansluitend nieuwjaarsreceptie op zondag 14 januari 17:00.

KANTIJN

Ook dit jaar exposeren traditiegetrouw de nieuwe leden van het KCB tijdens de *Salon van Nieuwe leden*. In deze NieuwsUitgave stellen zij zich voor. Deze tentoonstelling laat overigens weer eens zien dat het KCB nog steeds een levendige kunstenaarsorganisatie is met een goede naam. Immers, elf kunstenaars geven met hun lidmaatschap aan dat zij het de moeite waard vinden toe te treden tot ons illustere gezelschap kunstenaars.

Najaars ALV

Vrijdag 24 november vond de Algemene Ledenvergadering plaats. Het betrof niet zomaar een ALV want het voltallig dagelijks bestuur bestaande uit Valentijn Langelaan (voorzitter), Kees Mensch (penningmeester) en Martina Koolwijk (tussentijds aangetreden als secretaris, nog niet benoemd), had te kennen gegeven af te treden per 24 november 2017.

Wat waren hun bezwaren en tegen welke onneembare obstakels waren zij kennelijk aangelopen tijdens de twee jaar van hun bestuursperiode? Veel leden en donateurs vroegen zich dat af en het was dan ook niet verbazingwekkend dat velen acte de présence gaven. Allen overtuigd van de meerwaarde die het KCB voor de hedendaagse kunsten én museum Kranenburgh kan betekenen.

Het bestuur stelde in een vorm van verantwoording, getiteld *Reflectie op twee jaar KCB*, o.a.:

‘Wij hebben kunnen constateren dat er weinig zelforganiserend vermogen en initiatief onder de kunstenaarsleden is. De vaste kern mensen die wel het initiatief namen liepen of vast door de manier van samenwerking binnen de organisatie en Kranenburgh of ten opzichte van de kaders en limieten die wij als bestuursleden meegaven.’

Ook: ‘Business as usual betekent dat het KCB een aflopende zaak is en misschien ook wel het bestaansrecht als kunstminnende en creatieve, innovatieve club steeds meer verliest.’

De aanwezigen - werkende leden en donateurs - waren het hier vanzelfsprekend hartgrondig mee oneens en dat een Poolse Landdag, waarvoor velen hadden gevreesd, uitbleef, kwam omdat er betrekkelijk snel na de schorsing een werkzaam compromis werd gevonden.

Jos Min, kandidaat voorzitter, kreeg mandaat om zich de komende twee maanden in te lezen en te inventariseren waaruit de door het aftredende bestuur genoemde obstakels bestaan. Hij gaat dit doen in samenwerking met Ed Bausch (voormalig secretaris in een eerder KCB-bestuur) en de werkende leden die zich kandidaat voor het bestuur hadden gesteld: Hedy Hempe, Jaap Borgers, Ieke Spiekman en Hans Kleinsman.

De resultaten van dit onderzoek worden 26 januari 2018 tijdens een nieuwe ALV gepresenteerd, waarna het de bedoeling is dat er een nieuw bestuur gekozen gaat worden.

Het demissionaire bestuur blijft tot die datum aan in samenwerking met Jos Min c.s. Hierdoor krijgt de kascommissie eveneens de tijd voor nader onderzoek van de boeken – iets waar zij in eerste instantie onvoldoende gelegenheid voor had gekregen en zij derhalve geen decharge kon verlenen aan de penningmeester.

Tenslotte een noot van de redactie: *Hedendaagse kunst zou het publiek moeten uitdagen en vragen stellen en bekeken moeten worden zonder vooropgezet waardeoordeel...*

Een mooie taak voor het KCB binnen de culturele buitenplaats Kranenburgh. Het KCB is nog lang niet afgeschreven. Er ligt immers nog een belangrijke taak voor de 180 aangesloten leden.

Redactie

SALON VAN NIEUWE LEDEN

14 - 01 t | m 11 - 03 - 2018

Fennanda Eleveld (Assen, 1960). Rietveldacademie - schilderen, grafiek.

'Mijn tekeningen, collages en schilderijen en inkschilderingen vertellen over mijn waarnemingen van het landschap. Zo wordt een wolk tot een bezielde vorm, zo zingt een lichtvlek zich los van zijn naam, zo nemen de rivier en de berg haast mythische gedaantes aan. De (imaginaire) landschappen die zo ontstaan,

zijn een reflectie op ons wonderlijke bestaan als mens tussen hemel en aarde. Ze nodigen uit tot een verbinden van wat we zien aan wie we zijn: *The river is within us*.

Sinds 2004 werk ik voor de Hermitage in Amsterdam o.a. als docent, beleidsadviseur en (mede-)ontwikkelaar van de *Hermitage School* – het gratis kunstonderwijsprogramma van de Hermitage voor Kinderen.' (fennandaeleveld.nl)

Marina van der Kooi (Amsterdam, 1958).

Paar jaar Academie Minerva, Groningen, waarna zij koos voor vormstudie aan de klassieke Rijksakademie in Amsterdam.

'Sinds 2012 is mijn werk abstract en monumentaal. Inspiratiebronnen zijn archeologische vondsten en Islamitische architectuur. Doel is om bij te dragen aan architectuur in de openbare ruimte.

Veel van mijn ontwerpen zijn geschikt om uit te werken tot grote monumentale beelden. Ik werk - onderzoekend en intuïtief - met wit cement en beton, experimenteer met positief en negatief, hol en bol, binnen en buiten. Kon ik vroeger een beeld geheel in mijn hoofd hebben om het vervolgens te realiseren, tegenwoordig werk ik geheel vertrouwend op mijn improvisatievermogen, en elke stap is er een in het moment.'

(marinavanderkooi.nl)

Bram Bus (Leeuwarden, 1950), opleiding Gerrit Rietveld Academie. Kunstenaar vol passie...

'Ik probeer door mijn kunst grip te krijgen op wat ik in mijn gedachten zie. Dit resulteert in abstracte werken van verschillende materialen en technieken, zonder tierelantijntjes. Mijn werk is niet verhalend, maar toont een krachtig beeld dat op zichzelf genoeg te vertellen heeft. De werken zijn vaak driedimensionaal met sterke geometrische vormen. Ze kunnen beschreven

worden als installaties of beelden, maar door deze begrippen worden ze tekort gedaan. Mijn werken zijn een geheel nieuwe kunstcategorie op zich.'

(brambus.info)

Gertjan Evenhuis (Ouderkerk aan de Amstel, 1955). AKV St. Joost in Breda.

Zijn werk bestaat uit enorme granieten beelden waarin de werkelijke waarden en grote thema's van het menselijk bestaan aan de orde en tot uitdrukking komen: lijden, verdriet, trouw, leven en dood, de natuur en de wereld waarin de mensheid moet leven. De wording van zijn projecten neemt meerdere jaren in beslag.

Evenhuis werkt bij voorkeur niet in opdracht maar volgt uitsluitend zijn eigen scheppingsdrang, wat resulteert in een unieke beeldtaal. Momenteel is hij bezig aan de voltooiing van zijn 12e grote beeld dat derhalve als titel meekreeg *I already told you a dozen times*.

Het werk zal komend jaar te zien zijn op de triënnale in Bad Ragaz, Zwitserland.

(gertjan-evenhuis.nl)

Jeronimus van der Leeden (Bergen, 1963).

Akademie Industriële Vormgeving Eindhoven (later Design Academy). Exposeerde o.a. in het Stedelijk Museum Amsterdam.

'Boetseren is voor mij een taal om te kunnen communiceren en emoties over te brengen. Het maken van een goed beeld is meer dan een illustratie van 'de werkelijkheid' en emotie overbrengen is een belangrijk aspect daarbij. Mijn voorkeur gaat uit naar portret en dierplastiek, maar ook abstract werk blijft me boeien, waarbij beweging, spanning en het spel van licht en schaduw altijd een belangrijke rol spelen.

Om de schoonheid van het innerlijk te kunnen weergeven ga ik associatief te werk. Het is een voortdurende zoektocht, waarbij abstracte beelden dezelfde wetten hebben als figuratieve.'

(oerdesign.nl)

Liesbet Tol (Lisse, 1960). Rijksakademie in Amsterdam en de Students Art League in New York.

Zij streeft ernaar in de grootst mogelijke vrijheid tot haar werk te komen en dat toont zich door de diverse onderwerpen, de mate van figuratie of abstractie, materiaalgebruik, formaatverschil en het zichtbaar schetsmatige karakter van sommige werken. Zij wil vrij werken en onderzoeken zonder de beperkingen

van een bepaalde stijl of methode. Deze vrijheid geeft een zekere speelsheid en lichtheid aan het werk zonder dat het oppervlakkig wordt.

Weliswaar heeft het werken met olieverf of acryl op doek haar voorkeur, maar zij werkt ook op hout en board of objecten voor aan de muur. Door de jaren heen heeft zij hierin een geheel eigen stijl ontwikkeld.

(liesbettol.nl)

Marli Turion, schilder, tekenaar, studeerde aan de Academie Beeldende Kunsten Maastricht en aan de Academie voor Beeldende Kunsten Arnhem en gaf les aan de Academie Minerva in Groningen. Won o.a. de Nederlandse Grafiekprijs.

Centraal in haar werk staat de vrouw in verschillende culturen en tijden.

'Een belangrijk thema op dit moment is de dans. In de dansserie wordt de vrouw gezien maar die wil zich eigenlijk ook verbergen. Dat komt tot uitdrukking in haar lichaams-houding, in de stand van het hoofd of het zich gedeeltelijk verbergen achter het lange haar, het anonimiseren van het hoofd en het tonen van de rug aan de beschouwer. De grens tussen staan en vallen is vaak uiterst fragiel.'

(zie hiernaast: *Back*)

(marlitorion.nl)

Joséphine Verbist (Den Haag, 1946). Rijksakademie in Amsterdam en Vrije Academie in Den Haag.

'Woorden over beeldend werk zeggen vaak weinig. Beelden spreken een eigen taal: een vormtaal in eigen handschrift maar ook een beeldtaal met eigen thematiek. Waar vorm en beeld spannend samengaan, ontstaat zeggingskracht.

Mijn beelden ontleen hun zeggingskracht steeds weer aan vitaliteit en dramatiek. De vitaliteit in vorm, kleur, compositie en contrast - de dramatiek in oermotieven en elementaire tegenstellingen. De beelden zijn ongepolijst en vaak rauw, als een spiegel van de wereld om ons heen.

En dan: mijn keuze voor het KunstenaarsCentrumBergen heeft te maken met het veelzijdig karakter van het centrum, waarbij wellicht kruisbestuiving tussen disciplines mogelijk is.'

(josephineverbist.nl)

Frieda Verbree (Eindhoven, 1962), als autonoom fotograaf opgeleid aan de Fotoacademie in Amsterdam.

'Kenmerkend voor mijn werk zijn verstilde, melancholieke beelden die mijn kijk op de werkelijkheid weergeven. Ik fotografeer de dagelijkse dingen op een andere manier, weemoedig zeg maar. Een treurig verlangen naar wat voorbij is. Of

nooit zal zijn. Voor mij een manier om stil te staan bij het voortschrijdende leven.

In alle hectiek blijft veel onopgemerkt. Door afstand te nemen, te abstraheren en vast te leggen, komt er ordening, wordt alles duidelijker, overzichtelijker en meer bewust. Maar soms pas veel later... Ik werk digitaal en print mijn foto's op fine art papier (aquarel) en meestal in kleur.'

(friedaverbree.nl)

Anneke de Witte (Koudekerke, 1957). Kunstacademie 's Hertogenbosch.

'Na de kunstacademie kwam ik terecht in Amsterdam, waar ik alweer zo'n 30 jaar woon en werk.

Mijn inspiratiebronnen liggen in de geschiedenis van het landschap en de natuur waarin ik mij beweeg. De context ligt in het beeld verborgen, wat ik in alle eenvoud probeer vorm te geven en op te bouwen.

Inmiddels staan er beelden in openbare ruimten, o.a. in Amsterdam. De materialen waar ik mee werk, zijn keramiek in combinatie met metalen als brons of aluminium en natuursteen. Een paar thema's binnen mijn werk: fortificaties, eilanden, poorten, aarde, water, lucht. Je zou kunnen zeggen dat het element vuur (lees: energie), de verbindende rode draad is in mijn werk.'

(annekedewitte.nl)

Bastiaan Zuid

Naast een succesvolle (internationale) carrière als theatermaker, schrijver en vormgever is Bastiaan Zuid altijd beeldend kunstenaar gebleven. Sinds hij, na de constatering van een ernstig hartfalen, op de wachtlijst staat voor een harttransplantatie heeft hij het theater aan de wilgen gehangen om zich volledig op beeldende kunst te kunnen storten. En schildert hij

alsof zijn leven er van af hangt.

Waar hij als theatermaker een zaal vol publiek één verhaal vertelde, nodigt hij nu iedere individuele toeschouwer uit om verbinding te maken met, en zijn of haar eigen verhaal te vinden in, een schilderij dat gevuld is met vele mogelijke verhalen.

(bastiaanzuid.com)

SOCIËTEITSBERICHTEN

Elke laatste vrijdag van de maand (uitgezonderd juli en augustus) van vijf tot half acht soos in de foyer van Kranenburgh. Elkaar weer ontmoeten en genieten van de meegebrachte hapjes en met altijd als middelpunt een kunstenaar die een presentatie van zijn/haar werk geeft.

Programma komende maanden:

- 29 december tijdens de vijfde *Litteraire Winteravond*: **Neeltje Maria Min, Rita Verschuur** en als speciale gast **Adriaan van Dis**. Voor deze gelegenheid hebben we de beschikking over de grote zaal.
- 26 januari **Bas Buissink** (klank), brengt - samen met **Geertrui van Herwijnen** (beeld) en **Michel Duijves** (toon) - *Hemels Aardewerk*, een fotografisch beeldverhaal met muziek.
- 23 februari **geen opgave**

ACTIVITEITEN LEDEN

(voor vermelding in deze rubriek: stuur je info aan de redactie)

- **Gerda Kruimer, Marli Turion** *Winterkabinet*, TEKENKABINET in AMSTELPARK, Amsterdam, nog t/m 24 dec
- **Jan Grotenbreg, Hans Kleinsman, Suzanne Glerum, Marli Turion, Joop Haring, Marina van der Kooi, Hans Landsaat, Ursula Neubauer, Femmie Duiven** *Salon 2017*, Arti et Amicitiae, Amsterdam, nog t/m 7 jan
- **Bill Kunst** *EU TZT The Hague*, Korte Vijverberg 2, Den Haag, nog t/m 31 dec
- **Marli Turion** *Artists in Diemen*, De Eland, Diemen, 25 – 28 jan | *Unwatched*, Kunsttraject, Amsterdam, 2 feb – 30 mrt | *Gummen*, De Cacaofabriek, Helmond, 25 mrt – 13 mei
- **Marina van der Kooi** *100 jaar Nederlandse Beeldhouwkunst*, Pulchri, Den Haag, 6 mei – 24 juni
- **Saskia Spitz, Marli Turion** *Portret van de kunstenaar*, Kunsttraject, Amsterdam, nog t/m 14 jan
- **Denise Holtkamp** solo expositie, Grafisch Atelier Alkmaar, nog t/m 6 feb

- **Elly Stolwijk** solo expositie, gemeentehuis Castricum, nog t/m 16 feb
- **Gea Karhof** *35 jaar Grafiekmanifestatie & Multiples*, Galerie de Ploegh, Amersfoort, 14 jan – 11 mrt
- **Liesbet Tol** expositie i/h kader Leeuwarden Culturele Hoofdstad 2018, Artemisia in Kunstzaken, Leeuwarden, 12 jan – 20 mrt
- **Gertjan Evenhuis** *7. Schweizerische Triennale der Skulptur*, Bad Ragaz (CH), 5 mei – 4 nov
- **Eric van der Wal, Gea Karhof, Hans Kleinsman, Ingeborg Oderwald, Jadranka Njegovan, Piet Lont, José van Tubergen, Madeleine Leddy, Nan Mulder (Grafiekgroep Bergen / KCB)** exposeren hun grafiek/poëzie project *de graficus en de dichter* (over Adriaan Roland Holst na Kranenburgh), in het Oude Raadhuis, Aalsmeer, nog t/m 21 jan – waarna de tentoonstelling doorreist naar de Koninklijke Bibliotheek in Den Haag
- **Jan van der Vegt** recentelijk uitgebracht: boek *Vierspan* (over het schrijven van biografieën); boek *Van Nesdijk naar Lindenlaan* (over A. Roland Holst en Frankenstaete) - uitg. Prominent

SCHILDERSVERDRIET 71

Knabbelend aan een toastje met kaviaar, op z'n Hollands bereid uit kuit van spekbokking, moet ik denken aan Venetië. Het zilte van de kaviaar en de grijze natte winterdag hier brengen me er terug. De wolkenluchten van Tiepolo die ik altijd meen te zien in het najaar boven die stad, wat kan ik daar naar verlangen.

2017 was een rijk jaar aan kunstmanifestaties, zoals de Documenta in Kassel en de Biënnale in Venetië. Twee belangrijke tentoonstellingen tegelijk. Van de Documenta kreeg ik een mailtje van een collega: 'Veel maatschappelijk relevante werken van geëngageerde kunstenaars, maar weinig dat me ontroerde of vertroostte'.

Tja, wat zoek je eigenlijk als je naar andermans kunst kijkt. Verfrissend inzicht in technologie, materiaal of nieuwe vormgeving? Zoek je gelijkgestemden, kies je voor de schoonheid en de troost of neem je iedereen de maat?

Kunst is een product van creatieve mensen. Wat er ontstaat en of je zoiets waardeert..., iedereen reageert op alles anders. Maatschappelijke relevantie is wat mij betreft geen voorwaarde. In de beeldende kunst is vorm essentieel. Die vorm moet nogal eens buigen voor de getuigenis van geweld. Voor kunstenaars uit oorlogsgebieden is dat gevaar aanwezig, het drama moet getoond worden, allicht. Maar ik zoek meer dan intensieve nieuwsgaring, ik zoek de 'ideale' vorm.

En die vond ik in de Guardini, in een gebouwtje bij het water. Op het eerste gezicht een koffietentje, genaamd Paradiso. En aan een Italiaanse capuccino was ik wel toe. De poster bij de ingang frappeerde me. Er stond een betonnen olifantje op afgebeeld dat met sokkel en al op een omgevallen groen krukje was geplaatst. Achterin bleek een expositieruimte te zijn waarin het Thaise paviljoen was gevestigd. Ik zag er werk van een kunstenaar die in zijn eentje zijn land vertegenwoordigde. En daar stond het-olifantje-met krukje van de poster, driedimensionaal! Hoe langer ik keek, hoe beter het werd. De sobere schoonheid, zo ogenschijnlijk per toeval als *objet trouvé* neergezet, ontroerde me. De verbondenheid van de kunstenaar met zijn land ontging me niet. Hij was er niet sentimenteel over want ik zag ook strak geordende paarse plastic manden, kasten met schalen, stenen uit de Mekong-rivier en hoog opgestapelde koffers, dozen, pakken en lappen in industriële schetterende kleuren. Tegen de wanden hingen introverte inkttekeningen met zwarte vormen, kaders en lijnen. Ach, ik was gelukkig. Ik zag een Thailand, zonder veel hoop, veel weggetrokken mensen. Een land van rivieren, stenen en tempels én een derde wereldland. Hier was nu eens iemand bezig geweest die dit op integere wijze verbeeldde: Somboon Hormtientong, kunstenaar en archivaris, een man naar mijn hart.

Michiel Hertroys